

PREVZEM ODGOVORNOSTI ZA CELOTNO ZGODOVINO SLOVENIJE

Ena od največjih tragedij v zgodovini slovenskega naroda je bila komunistična revolucija med drugo svetovno vojno ter kasnejša diktatura in totalitarni režim. V času tuje okupacije slovenskega ozemlja je Komunistična partija Slovenije zlorabila svobodoljubna in narodna čustva za izvedbo revolucije in polastitev oblasti.

V času komunistične revolucije je Komunistična partija sistematično pobijala legitimno izvoljene predstavnike državnih organov iz časa pred začetkom vojne, duhovnike in predstavnike verskih združenj, gospodarstvenike in kmete, da bi si lahko po vojni pridobila absolutno oblast. Primarni cilj komunistične revolucije je bil pridobitev oblasti, ne pa boj zoper okupatorja, saj je grozila s smrtjo vsem, ki so se uprli okupatorjem izven organizacij pod vodstvom Komunistične partije.

Po koncu druge svetovne vojne je komunistični režim brez sojenja in dokazovanja krivde pobil pripadnike slovenskih protikomunističnih oboroženih sil, ki so jih zavezniške enote vrnille s Koroškega, kamor so se umaknile ob koncu vojne, in druge pripadnike protikomunističnih sil, ki so ostali na slovenskem ozemlju. Poleg njih je bila pobita tudi večina predvojne kulturne in gospodarske elite, ki se ni hotela ukloniti diktaturi.

Komunistični totalitarni režim je sistematično in trajno kršil človekove pravice in temeljne svoboščine, odvezal državljanom možnosti svobodnega izražanja politične volje in kršil temelje pravne države. V povojnem času je najprej s fizičnim nasiljem in ropom zasebne lastnine, potem pa z vsiljeno indoktrinacijo v šolah in javnih medijih, državljanom uspeli držati v odvisnosti.

Po tako imenovanem načelu enotnosti oblasti je bilo delovanje komunistične partije oziroma zveze komunistov in njenih predstavnikov postavljeno nad zakon, kar je predstavljalo zanikanje pravne države. Režim je zlorabljal državne organe in javne ustanove, še posebej uniformirano in tajno policijo, pravosodni sistem in državno upravo, da je ohranjal oblast in privilegije tistih, ki so organizirali in izvajali nasilje nad državljani. Pošteni državljani so bili obravnavani v nasprotju z naravnim in splošnim pravom, saj je totalitarni režim moril, zapiral in mučil državljanom, podlagi tajnih aktov ustanavljal posebna taborišča, odvezal premoženje, omejeval potovanja v tujino in številnim Slovincem preprečeval vrnitev v domovino.

Politično, pravno in moralno odgovornost za vse totalitarne ukrepe komunističnega režima v letih od 1945 do 1990 nosi vodstvo Komunistične partije Slovenije oziroma Zveze komunistov Slovenije. Prvi redni kongres N.Si ugotavlja, da slovenska država vse do danes ni izvedla doslednih ukrepov za odpravljanje dediščine totalitarnega sistema. Ugotovitev Resolucije 1096 Sveta Evrope, da je v tranzicijskih državah možno, da se elita, ki je vodila prejšnji totalitarni režim, samo začasno prikrije, potem pa ponovno "zavlada oligarhija namesto demokracije, korupcija namesto pravne države in organiziran kriminal namesto človekovih pravic", v najslabšem primeru pa lahko pride celo do strmoglavljenja porajajoče se demokracije" in do "obnove totalitarnega režima" kar se je v bistvu že zgodilo v Sloveniji. V Novi Sloveniji-krščanski ljudski stranki zahtevamo, da slovenska država dosledno odpravi dediščino totalitarnega komunističnega režima, vzpostavi pravni red in zavaruje demokratično ustavno ureditev Republike Slovenije.

N.Si se zaveda tudi zgodovinskih napak krščansko socialnega gibanja na Slovenskem, ko so gibanje proti volji večine članstva utopili v frontovske krovne organizacije pod kontrolo komunistov in je bilo soočeno s kolaboracijo, oportunistom in sodelovanjem nekaterih vidnih članov. To se je še bolj izrazilo v času komunističnega režima, ko so mnogi državljani prostovoljno ali pod prisilo pristali na sodelovanje v režimskih političnih organizacijah. N.Si sprejema nalogo, da popravi napake iz preteklosti in doseže prenavo. Pri tem upoštevamo razmere v Sloveniji, zlasti pa pozitivne izkušnje civilnih gibanj, ki so se razvila v času prejšnjega režima.

Predvojne demokratične ustanove, med katerimi je bila najmočnejša ljudska stranka s podobnimi temeljnimi izhodišči kot jih ima naša stranka, so bile nasilno zamrznjene več kot 50 let. Prejšnja demokratična načela je nadomestil mehanizem socialističnega gospodarstva in politični sistem, ki je dovoljeval le eno opcijo, vendar je večina državljanov globoko v sebi ohranila svoje prepričanje, čeprav o njem niso smeli javno govoriti. Mnogi so ohranili svojo osebno integriteto in neodvisnost kljub politični diferenciaciji in osebnim tveganjem.